

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio Decalogi Duabus distincta partibus

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitæte, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Caput Septimum. De continuitate peccati furti in eo, qui non restituit.
Remissivè.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

tunc dives contra charitatem peccat, non contra iustitiam: obligari autem, si vi impediatur à sumendo, vel si cibum jam ab indigenti occupatum per eandem vim repetat, quia tunc peccat contra iustitiam.

CAPVT SEPTIMVM.

De continuitate peccati furti in eo, qui non restituit.

DE hac re, ea, quæ dixi in Methodo ^a confessionis, loquendo uniuersim de peccato habituali, satis superque sunt pro praxi: ea igitur legere ne graueris.

^a in Meth. Conf. lib. 2. c. 1. §. 7.

CAPVT OCTAVVM.

De emptione rei furtivæ.

1. **S**ermo hic est de emente mala fide: licet autem, qui dubius est, rem esse furtivam, & sub hoc dubio emit, sit etiam sine controversia emptor malæ fidei, quia debuit prius indagare veritatem; secus, culpabiliter rem illam contrectat, tamen non statim ac habetur rumor vel suspicio, quod, qui vendit, soleat res furtivas vendere, iudicandus est iniustus venditor, sed debent rationes alicujus momenti id persuadere, quia nemo, nisi constet, præsumendus est, delictum committere.

2. Iam verò duplici modo se habere is potest, qui rem ejusmodi furtivam emit: primò, animo sibi retinendi; secundò, animo reddendi illam domino, à quo pretium suum recipiat.

3. Si se habeat priore modo, præter peccatum furti, debet illam rem domino restituere, ut nimis est clarum, etiam si multo pretio eam emisset, & etiam si hoc pretium à suo venditore nequaquam esset recuperaturus; ratio est, quia, qui dolosè agit, dignus est, ut amittat rem & pretium.

4. Hinc fit, ut ipse fur, qui accepto pretio rem furtivam vendidit, & eandem consignavit ei, qui sciebat, rem esse furtivam, si facti ipsum poeniteat, non debeat reddere pretium ipsi ementi, sed domino ^b rei: ratio est, quia dum ipse emens sciebat, rem illam furtivam esse, sponte & culpa sua se subiecit periculo amittendi pretium & rem.

^b Mol. t. 3. d. 330. n. 3.

5. Sed emergunt duæ non passim obviæ difficultates. Prima est, an si dominus jam ab emente recuperavit rem suam, possit fur retinere sibi pretium habitum ab emente, quandoquidem diximus, pretium reddi non debere ipsi ementi? Respondeo: Sane tunc æquitas non vult, ut latro distetcat aliena pecunia; quare in eo casu reddere debere pretium emptori, & ita iudicandum fore à Iudice, etiam in foro externo, mihi dubium non est.

Quod si fortè dominus habuit jam pretium suæ rei ab ipso fure, non est iustum, ut idem dominus habeat etiam rem ab emente, sed vel reddat pretium ei, cujus est, suam rem repetendo, vel rem relinquat ei, qui pretium solvit.

6. Secunda: quisnam primo loco debet restitutionem facere domino, fur qui vendidit, an emptor malæ fidei? Respondeo, si res in individuo

existat